

ŘÍKAJÍ MU SYN DAVIDŮV

26.12.2022, Olomouc, Kamil Vystavěl

Lukáš 2,1-20: *Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.*

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí." A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení."

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: "Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil." Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Související biblické čtení: **1. Samuelova 17,17-51** o tom, jak David se potkal a utkal s Goliášem

Úvodem

Ve známé vánoční písni zpíváme: *Goliáš oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se...* (Evangelický zpěvník, č. 464) Taky už Vám někdy vrtalo hlavou, co má Ježíšovo narození společného s Goliášem, tím obrovitým Filištínským bojovníkem z dávných časů? Já jsem úplně nečekaně na nějaké souvislosti narazil, když jsem se připravoval na tuto promluvu. A proto jsem se rozhodl mluvit dnes právě o Goliášovi a Vás také zvu k odhalování souvislostí ukrytých ve vánočním příběhu.

1. Začneme u pastýřů

Můžeme si je představit zhruba takto: Několik mužů dělalo svou nepřetržitou čtyřicetihodinnou práci. Hlídkali ovce a kozy, ve dne je vodili na nová nevypasená místa, v noci byli na stráži. Zatímco ostatní svět tiše spal, oni střídavě hleděli do ohně, na oblohu, na zvířata, na obzor, naslouchali zvukům ztemnělé krajiny a pak na chvíli zamhouřili oči. To noční bdění a výhled na hvězdné nebe, to měli s novopečenými rodiči společného, jelikož pro prvoroďičku jménem Marie *se nenašlo místo pod střechou*. A ještě jedna společná věc: Josef a jeho rodina odpočívali u žlabu pro dobytek a část rodiny spala přímo v něm.

A teď k tomu Goliášovi. Zhruba tisíc let před Kristovým narozením se v Betlémě narodilo miminko, sedmý syn, kterému dali jméno David. Od malička býval pastýřem ovcí. Ve dne v noci sedával pod nebeskou klenbou v krajině kolem Betléma podobně jako ti pasáčci z vánočního příběhu.

2. Vojenská přehlídka

Tenhle nejmladší synáček Jišaje betlémského, mladičkový Davídek se jednou během jakési války vydal na cestu, aby přinesl proviant pro své starší bráchy, co sloužili v armádě. A když tam přišel, viděl velké věci: Izraelské vojsko se řadilo na jednom kopci, Filištýnské vojsko zase

stálo na svahu sousedního kopce a obě armády se rozehřívaly ranním bojovým pokřikem. Pasáček měl oči navrch hlavy. Tehdy a tam měl mladý Davídek tu čest vidět a slyšet onoho mocného Filištiny Goliáše, kterého se každý bál.

Věřte nevěřte, vojáci se objevují také ve vánočním vyprávění u evangelisty Lukáše. Na první poslech se může zdát, že tam nikdo takový není. Ale najdete je ukryté v převleku zpívajících andělských chórů. Třináctý verš evangelijního oddílu praví doslova toto: *A náhle nastalo: s andělem [tu bylo] množství nebeských vojsk chválících Boha a zpívajících: Gloria...* (Lk 2,13, viz překlad v Bibli kralické / Český studijní překlad.) Takže zde máme betlémské pastýře tváří v tvář sešikovaným vojákům.

V této souvislosti dává dobrý smysl, že milí pasáčci, přesněji řečeno drsní chlapi, co se čas od času museli rvát s divou zvěří o své ovečky, byli tím vojskem pořádně vyděšení (viz Lk 2,9). A když jim ještě k tomu anděl oznámil zprávu o narození zachránce v Davidově městě, celá ta zvěst dostává obrysy poněkud bojovného rázu. David přece byl také zachránce, David byl také „christos“ neboli pomazaný. Právě David porazil Goliáše a jakožto vůdce armády vysvobodil Izraelce od četných dalších protivníků. *Nebojte se, nelekejte se, protože dnes se Vám narodil spasitel, vysvoboditel ode všech nepřátel, v městě Davidově.*

3. Bůh vyvolil malé

A ještě další souvislosti najdeme mezi Ježíšem vysvoboditelem a jeho dávným předkem. Mladý David toliko s plátenou brašnou a pasteveckou holí se odvážně vydal z kopce a do kopce naproti Goliáši, vstříc tomu hromotlukovi, co 4x týdně chodil do posilovny, co měl pancíř na prsou, kopí v jedné a meč v druhé ruce a k tomu všemu mu při ruce stál pomocník, který mu nesl veliký štít. Kdo z těch dvou má větší šanci na úspěch? A který z nich nakonec zvítězí? Apoštol Pavel poznamenává: *Co je slabé, to vyvolil Bůh, aby zahanbil silné...* (1. Korintským 1,27)

Vánoční příběh je tomuto kontrastnímu obrazu naprosto věrný a kontrast ještě znásobuje. *Toto vám bude znamením, že se narodil Hospodinův zachránce pro všechny lidi, naleznete nemluvněátko v plenkách, ležící ve žlabu na krmivo.* Tak pravil jeden z nebeského vojska. Malý chlapec, ba ještě nemluvně, je neklamným znamením, že Bůh své stvoření nenechá pod náporom ničivých sil padnout. Malý chlapec, ba přímo miminko s plenou na zadku, se stalo důvodem k jáсотu nebeských vojsk. Protože toto dítě se jednoho dne postaví proti silám temnot, proti zlým duchům a pokřiveným lidským touhám, jež ruínují a ohrožují životy tolika rodin, obcí a národů.

4. Úkryt a síla pro méně odvážné

Ježíš je skutečný syn Davidův. Obrovský Goliáš starověku naháněl hrůzu kdysi, ale malý David se ho nebál. Sice nedokázal udělat v plechovém brnění ani krok, ale místo meče a vojenské výstroje si vystačil s kameny určenými na plašení zvěře. Za odvážným Davidem se vděčně ukryly celé zástupy těch, kteří si na Goliáše netroufli.

A my dnes slavíme narození odvážného Davidova syna. Vděčně k němu přicházíme, abychom se ukryli před hrozbami dneška. Kristus svázal a oloupil velikého „Goliáše,“ siláka a hnusáka, co si podmanil lidský rod (viz podobenství o přemoženém silákovi Lk 11,21-22). Ježíš vytrhl z ďábelské moci nás a mnohé další lidi. Vyvedl nás z destruktivního způsobu myšlení a ukázal, že každý člověk má po ruce nějakou tu výzbroj proti silám temnot. Syn Davidům nám vložil do rukou a do srdce osvobodivou moc soucitu a odpuštění, dal nám sílu Ducha svatého, daroval nám lásku, jež nikdy nezanikne, abychom se už nemuseli bát nikoho a ničeho.

Nebojte se, neděste se, pohleďte, vyřizují vám velikou radost, které je dostatek pro všechny:

V městě Davidově se narodilo dítě a to nás naučí oloupit a přemoci Goliáše.